

Černá voda

Neřež

Po hluboký vodě, po černý hlubině
utržený kvítí pryč ode mě plyne,
že nebylo nikdy lásky mezi náma,
voda si to kvítí sama zutrhala,

Zutrhala z břehů lilie studený,
zanesla to na hrob mýmu potěšení,
studená lilie z břehu utržená,
jak já vodu poznám, že ona dno nemá?

Tu hlubokou vodu nemůžeš vyměřit,
jako očím z uhle nedá se uvěřit,
skoč si do té vody, když tak těžko je ti,
vona už ti poví, co jsi chtěl věděti,

Rybky co družičky na pohřeb ti pudou
a ty splavy modrý zvonit hrany budou,
budou zvonit hrany, že tě není škoda,
neuměls' milovat, vzal tě čert a voda.

Víckrát se nevracej do naší světnice,
musela bych ždímat mokrý nohavice,
taky bych musela sedat vedle kamen
a se objímati s nějakým hastrmanem.

Skoč si do té vody, jestli je ti líbo,
ale za mnou nechod' potom jaktěživo,